

Föstudaginn 19. mars 1993.

Nr. 146/1992. **Ákærvaldið**

(Björn Helgason saksóknari)

gegn

Vilhjálmí Svan Jóhannssyni

(Björgvin Þorsteinsson hrl.).

Fjárdráttur. Söluskattur. Staðgreiðsla skatta. Skaðabætur.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Hrafn Bragason, Guðrún Erlendsdóttir og Hjörtur Torfason.

Ríkissaksóknari áfrýjaði máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 25. mars 1992 að ósk ákærða, en einnig af ákærvaldsins hálfu til þyngingar á refsingu.

Ágrip barst Hæstarétti 17. júlí 1992.

Þótt ákærði hafi aðeins verið skráður í stjórn eins þeirra hlutafélaga, sem um getur í ákæru, þá liggur það ljóst fyrir í gögnum málsins og er viðurkennt af ákærða, að hann stjórnaði öllum félögunum. Með vísan til forsendna hins áfrýjaða dóms ber að fallast á sakarmat hans og færslu til refsíákvæða, að því er varðar brot samkvæmt I. og III. kafla ákæru. Brot samkvæmt II. kafla ákæru um skil á staðgreiðslu opinberra gjalda eiga ekki undir ákvæði 1. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, þar sem 30. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda tæmir sök gagnvart því ákvæði.

Staðfesta ber ákvæði héraðsdóms um skyldu ákærða til greiðslu skaðabóta. Ákærði greiði 415.271 krónu í skaðabætur til Lífeyris-sjóðs Félags starfsfólks í veitingahúsum og 131.028 krónur til Félags starfsfólks í veitingahúsum ásamt dráttarvöxtum, eins og í dómsorði greinir.

Bú hlutafélaganna Lækjarveitinga, Lækjarniðar, Laugaveitinga og Pans hafa öll verið tekin til gjaldþrotaskipta. Bú ákærða var tekið til gjaldþrotaskipta 20. mars 1989. Reyndist búið eignalaust, og lauk skiptum í því 21. febrúar 1992.

Staðfesta ber ákvörðun hins áfrýjaða dóms um fangelsisrefsingu ákærða. Ákærði er eingöngu ákærður fyrir að skila ekki söluskatti

og staðgreiðslu skatta, en ekki fyrir rangfærslu við skattskil. Ósannað er, að hann hafi sjálfur auðgast vegna þeirrar háttsemi, sem hann er sakfelldur fyrir. Sekt ákærða vegna brota samkvæmt III. kafla ákæru þykir hæfilega ákveðin 5.500.000 króna sekt til ríkissjóðs. Greiðist sektin ekki innan fjögurra vikna frá birtingu dóms þessa, komi í hennar stað fangelsi í ellefu mánuði.

Ákvæði héraðsdóms um sakarkostnað er staðfest.

Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, eins og í dómsorði greinir.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Vilhjálmur Svan Jóhannsson, sæti fangelsi í níu mánuði, en fresta skal fullnustu sex mánaða af refsingunni og sá hluti hennar falla niður að þremur árum liðnum frá uppkvaðningu dóms þessa, haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955. Þá greiði ákærði 5.500.000 króna sekt til ríkissjóðs, og komi ellefu mánaða fangelsi í stað sektarinnar, verði hún eigi greidd innan fjögurra vikna frá birtingu dóms þessa.

Ákærði greiði 415.271 krónu í skaðabætur til Lífeyrissjóðs Félags starfsfólks í veitingahúsum og 131.028 krónur í skaðabætur til Félags starfsfólks í veitingahúsum ásamt dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987 frá 17. febrúar 1989 til greiðsludags.

Ákvæði héraðsdóms um sakarkostnað skal vera óraskað.

Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin saksóknarlaun í ríkissjóð, 80.000 krónur, og málsvarnaraun skipaðs verjanda síns, Björgvins Þorsteinssonar hæstaréttarlögmanns, 80.000 krónur.

Dómur sakadóms Seltjarnarness 28. janúar 1992.

Ár 1992, þriðjudaginn 28. janúar, er á dómþingi sakadóms Seltjarnarness, sem háð er í dómsal embættisins, Strandgötu 31, Hafnarfirði, af Höllu Bachmann Ólafsdóttur héraðsdómara, kveðinn upp dómur í saka-

dómsmálinu nr. 1878/91: Ákærvaldið gegn Vilhjálmi Svan Jóhannssyni, sem tekið var til dóms 7. janúar sl.

Mál þetta höfðaði ríkissaksóknari með ákæruskjali, dags. 1. ágúst sl., gegn ákærða, Vilhjálmi Svan Jóhannssyni, Dunhaga 23, Reykjavík, áður til heimilis að Eiðistorgi 5, Seltjarnarnesi, fæddum 16. ágúst 1946 á Akra-nesi, „fyrir fjádrátt, brot á lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda og lögum um söluskatt, sem hér greinir:

I.

Að hafa allt árið 1988 og í janúar til febrúar 1989 sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarniðar og Lækjarveitinga, Lækjargötu 2, Reykjavík, haldið eftir af launum eftirgreindra starfsmanna félaganna samtals 415.271 kr. í iðgjald til Lífeyrissjóðs Félags starfsfólks í veitingahúsum og samtals 131.028 kr. í félagsgjald til Félags starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík, en eigi staðið skil á fé þessu til lífeyrissjóðs og Félags starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík, heldur dregið hlutafélögunum þetta fé og notað í rekstur þeirra.

[Fjárhæðirnar sundurliðaðar í 316 liðum.]

— — —

Telst þetta varða við 1. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

II.

Að hafa á tímabilinu frá maí 1988 til og með febrúar 1989 sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarniðar og Lækjarveitinga, Lækjargötu 2, Reykjavík, haldið eftir af launum eftirgreindra starfsmanna félaganna samtals 1.288.275 kr. í skilaskylda staðgreiðslu opinberra gjalda, en eigi staðið skil á fé þessu til Gjaldheimtunnar í Reykjavík, Tryggvagötu 28, heldur dregið hlutafélögunum þetta fé og notað í rekstur þeirra.

[Fjárhæðin sundurliðuð í 169 liðum.]

— — —

Telst þetta varða við 1. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga og 30. gr., sbr. 31. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda nr. 45/1987.

III.

Að hafa á tímabilinu frá maí 1987 til og með febrúar 1989 sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarveitinga og Lækjarniðar, sem framkvæmdastjóri hlutafélagsins Laugaveitinga og hluthafi og stjórnarformaður hlutafélagsins Pans, Lækjargötu 2, Reykjavík, ekki samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 12. gr. laga um söluskatt nr. 10/1960, sbr. lög 33/1982, skilað innheimtumanni ríkissjóðs ótilkvaddur söluskatti af rekstri félag-

anna, samtals að fjárhæð 9.816.973 kr., heldur dregið hlutafélagunum þetta fé og notað í rekstur þeirra.

[Fjárhæðin sundurliðuð í 18 liðum.]

— — —
Telst þetta varða við 1. mgr. og 6. mgr. 25. gr. laga um söluskatt nr. 10/1960, sbr. 4. gr. laga nr. 33/1982, en sbr. nú 1. mgr. og 6. mgr. 40. gr. laga nr. 50/1988 um virðisaukaskatt.

IV.

Þess er krafist, að ákærði verði dæmdur til refsingar, til greiðslu skaðabóta og alls sakarkostnaðar“.

Málavextir.

Hinn 17. febrúar 1989 barst ríkissaksóknara kæra frá Félagi starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík, á hendur Vilhjálmi Svan Jóhannssyni vegna ætlaðs fjádráttar hans með því að hafa við rekstur veitingahúsanna Abacadabra, og Tunglsins á vegum fyrirtækjanna Lækjarniðar hf. og Lækjarveitinga hf. tekið af starfsfólki lífeyrisiðgjöld og félagsgjöld án þess að hafa skilað þeim í þar til gerða sjóði, svo sem lögbundið er. Í kærinni er tekið fram, að félaginu hefðu borist skilagreinar frá fyrirtækjunum, þar sem gerð hefði verið grein fyrir frádrætti lífeyrisiðgjalda og félagsgjalda, en félaginu hafi hins vegar ekki borist greiðslur í samræmi við þær.

Ákærði hefur athugað öll gögn málsins og sérstaklega með tilliti til þess, hvort þær fjárhæðir og sú sundurliðun, sem fram kemur í ákærinni, sé rétt, og hefur hann ekki séð annað en að svo sé varðandi I. og II. kafla ákæru.

I.

Ákærði hefur viðurkennt að hafa allt árið 1988 og í janúar til febrúar 1989 sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarniðar og Lækjarveitinga, Lækjargötu 2, Reykjavík, haldið eftir af launum starfsmanna, sem í I. kafla ákæru greinir og þar eru taldir upp á bls. 17-25, 415.271 kr. í iðgjöld til Lífeyrissjóðs Félags starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík, og samtals 131.028 kr. í félagsgjöld til Félags starfsfólks í veitingahúsum, en hafa ekki staðið skil á fé þessu til lífeyrisjóðs og til Félags starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík. Ákærði er ákærður fyrir að hafa dregið hlutafélagunum þetta fé og notað í rekstur þeirra, en ákærði ber, að ástæðan til þess, að greiðslurnar hafi ekki verið inntar af hendi, hafi verið sú, að engir peningar hafi verið til í fyrirtækinu.

Í málinu liggur fyrir sundurliðuð skaðabótakrafa Félags starfsfólks í veitingahúsum á félögin Lækjarnið hf., Lækjarveitingar hf. og ákærða.

II.

Ákærði hefur viðurkennt að hafa á tímabilinu maí 1988 til og með febrúar 1989 sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarniðar og Lækjarveitinga, Lækjargötu 2, Reykjavík, haldið eftir skilaskyldri staðgreiðslu opinberra gjalda af launum starfsmanna félaganna, sem tilgreindir eru með nöfnum á bls. 26-30 í II. kafla ákæru, samtals að fjárhæð 1.288.275 kr., án þess að standa Gjaldheimtunni í Reykjavík, Tryggvagötu 28, skil á því. Ákærði er ákærður fyrir að hafa notað þetta fé í reksturinn, en því hefur hann mótmælt og borið, að peningarnir hafi ekki verið til.

III.

Ákærði hefur viðurkennt að hafa eigi sem hluthafi og framkvæmdastjóri hlutafélaganna Lækjarveitinga og Lækjarniðar, sem framkvæmdastjóri hlutafélagsins Laugaveitinga og hluthafi og stjórnarformaður hlutafélagsins Pans, Lækjargötu 2, Reykjavík, á tímabilinu frá maí 1987 og til og með febrúar 1989 skilað innheimtumanni ríkissjóðs ótilkvaddur söluskatti af rekstri félaganna, samtals að fjárhæð 9.816.973 kr. Ákærði bar, að hann væri ekki viss um, að fjárhæðin væri rétt, þar sem fulltrúi tollstjóra hefði oft lokað fyrirtækjunum Lækjarveitingum hf. og Lækjarniði hf. og hann þá farið og greitt tilskilin gjöld og fyrirtækin þá verið opnuð að nýju. Því geti hugsast, að fjárhæðir séu ekki að öllu leyti réttar. Ákærði ber, að peningarnir hafi ekki verið til, en hann er ákærður fyrir að hafa dregið hlutafélögunum þetta fé og notað í rekstur þeirra.

Ákærði kveðst telja, að félögin Laugaveitingar hf. og Pan hf. hafi verið sér óviðkomandi, þar sem Óskar Kristjánsson hafi verið prókúruhafi í Pan hf. og prókúruhafi og stjórnarformaður í Laugaveitingum hf., en hann sjálfur séð um allan daglegan rekstur þeirra. Ákærði kveður þá alla hafa séð um peningamálin, sig Óskar og Braga. Bókhald fyrirtækjanna hafi verið fært, uns þau lentu í gjaldþroti, en ástæðan til gjaldþrotsins hafi verið sú, að allur kostnaður hafi verið umfram greiðslugetu, húsaleiga há og gestir ekki nógu margir til að halda starfseminni gangandi.

Vitnið Óskar Kristjánsson, sem skráð er á vottorðum frá Hlutafélagaskrá framkvæmdastjóri með prókúruumboð hjá Laugaveitingum hf. og með prókúruumboð hjá Pan hf., gaf skýrslu fyrir dómi.

Vitnið bar, að það hefði verið ætlunin, að það starfaði sem framkvæmdastjóri hjá Pan hf. og Laugaveitingum hf. og sæi um fjármál, en úr því hefði ekkert orðið, þar sem það hefði séð, að ekki voru í gildi eðlilegir viðskiptahættir í fyrirtækinu. Það hefði skrifað undir eitt tékkhefti fyrir

ákærða, en hætt, þegar það hefði séð, að tékkarnir voru notaðir, án þess að til væri innstæða fyrir þeim. Fyrirtækið hefði verið selt 1. desember 1987. Vitnið kvaðst hafa greitt hlutafé sitt á þeim þremur mánuðum, sem það hefði verið við loðandi félögin.

Vitnið kvað ákærða hafa séð um öll fjármál fyrir utan, að það hefði skrifað undir eitt tékkhefti. Ákærði hefði með háttsemi sinni gengið svo fram af vitninu, að það hefði ekki getað litið hann réttu auga síðan.

Vitnið Sesselja Henningsdóttir, eiginkona ákærða, sem skráð er meðstjórnandi í Pan hf. og Laugaveitingum hf. og stjórnarformaður í Lækjarniði hf. og Lækjarveitingum hf., kvaðst aldrei hafa setið stjórnarfundi í félögunum né greitt hlutafé, en kvaðst telja, að ákærði hefði greitt það. Vitnið bar, að ákærði hefði stjórnað öllum félögunum.

Vitnið Gunnlaugur Ragnarsson var meðstjórnandi í Pan hf., sem rak skemmtistaðina Casablanca og Abacadabra, en vitnið kvað Laugaveitingar hf. einnig hafa séð þar um rekstur. Vitnið kvað ákærða hafa séð um fjármál Pans hf. og Laugaveitinga hf., en yfirstjórn fjármála hefði engin verið. Staðið hefði til, að Óskar Kristjánsson kæmi inn í fyrirtækin sem hluthafi. Hann hefði haft prókúru á hefti, sem ákærði hefði notað, og það ekki verið fyrsta heftið, sem hefði fokið, þau hefðu verið mörg, og reikningum hefði verið lokað. Vitnið kvað Óskar hvorki hafa séð um framkvæmdastjórn né fjármál.

Vitnið bar, að ástæðan til þess, að sonur þess væri skráður sem hluthafi í Laugaveitingum hf., hefði verið sú, að það hefði staðið frammi fyrir gjaldþroti, og því hefði Helgi Marteinn verið skráður fyrir hlut þess, en hann hefði ekki haft nein afskipti af fyrirtækinu. Ætluð brot ákærða hefðu verið framin, eftir að það hefði gengið úr fyrirtækinu. Það hefði selt ákærða hlut sinn, en aldrei fengið hann greiddan.

Stjúpsonur ákærða, Grétar Örn Haraldsson, sem skráður er meðstjórnandi í Lækjarveitingum hf. og Lækjarniði hf., óskaði eftir að þurfa ekki að gefa skýrslu fyrir dómi.

Stjúpdóttir ákærða, Sigríður Björg Halldórsdóttir, sem skráð er í stjórn Lækjarveitinga hf. og Lækjarniðar hf. sem meðstjórnandi, kvað nafn sitt einungis hafa verið skráð á pappíra, en hún hefði ekkert haft með félögin að gera, hvorki greitt hlutafé né fylgst með daglegri stjórnun þeirra.

Vitnið Elín Rósa Guðmundsdóttir skrifstofustúlka gaf skýrslu fyrir dómi, og kvaðst það hafa fært bókhald fyrirtækjanna Pans hf., veitingahússins Laugavegi 116, Casablanca og Tunglsins. Vitnið kvað ákærða hafa farið með raunverulega stjórnun fyrirtækjanna, en Gunnlaugur hefði einnig stjórnað, meðan hann hefði verið meðeigandi í fyrirtækjunum. Vitnið kvaðst ekki vita, hvort Óskar Kristjánsson hefði séð um fjármál, og það kvaðst ekki hafa séð til hans við stjórnun fyrirtækjanna. Vitnið kvaðst hafa

unnið skilagreinar vegna uppgjörð á söluskatti og staðgreiðslu opinberra gjalda, en það hefði ekki séð um greiðslu aftekinna gjalda. Það hefði unnið hjá fyrirtækjunum þar til í júlí 1989, og á þeim tíma hefði bókhald verið tölvu-fært og öllum fylgiskjöllum haldið til haga í sérmerktum möppum. Það hefði haft forrit fyrir hvert fyrirtæki fyrir sig og fært bókhaldið samkvæmt því.

Vitnið Hörður Jóhannesson skrifstofustjóri kom fyrir dóm og staðfesti að hafa, þá er það var deildarfulltrúi hjá Rannsóknarlögreglu ríkisins, unnið að rannsókn máls þessa, m. a. með skýrslutökum, vinnslu og öflun gagna, og staðfesti það nafnritun sína á þeim.

Vitnið Símon Ingi Kjærnested, löggiltur endurskoðandi, kom fyrir dóm og staðfesti að hafa ritað bréf, sem lá frammi í málinu og beindist að Rannsóknarlögreglu ríkisins, en þar kom fram, að hann hafði undir höndum ýmis gögn úr bókhaldi fyrirtækjanna.

Vitnið Þorsteinn Guðlaugsson rekstrarráðgjafi kvaðst hafa unnið við árs-uppgjör og endurskoðun bókhalds fyrir ákærða, en fyrir dómi kom fram, að það voru önnur fyrirtæki á vegum ákærða, sem eru þessu máli óviðkomandi.

Svo sem að framan greinir, komu allir, sem skráðir voru í stjórn hlutafélaganna, fyrir dóm nema Jón Björnsson og Stefán Thorarensen, en upplýst var, að þeir hefðu ekki verið í stjórn fyrirtækisins Pans hf., heldur væri sú skráning byggð á eldri eigendum félagsins. Af framburði þeirra, framburði ákærða og Elínar Rósu Guðmundsdóttur, sem færði bókhald fyrirtækjanna, má ráða, að þeir, sem skráðir voru félagar, voru þar aðeins til að fullnægja skilyrðum hlutafélagalaga um tilskilinn fjölda stjórnarmanna. Í framburði ákærða og vitnanna kemur fram, að stjórnarfundir voru aldrei haldnir, og stjórnarmönnum var því ekki gefið færi á að fylgjast með rekstri félaganna. Einn þeirra, Óskar Kristjánsson, sá um fjármál þeirra í þrjá mánuði, en gafst þá upp að eigin sögn, vegna þess að hann gat ekki sætt sig við þá viðskiptahætti, sem í félaginu tíðkuðust að boði ákærða, þar sem innstæðulausir tékkar voru m. a. notaðir í viðskiptum.

Elín, sú er færði bókhaldið, hefur staðfest fyrir dómi að hafa unnið þær skilagreinar, sem liggja frammi í málinu, og hefur borið, að þær hafi hún unnið eftir bestu vitund. Vitnið bar, að ákærði hefði séð um stjórnun fyrirtækjanna. Er það í samræmi við framburð annarra skráðra stjórnarmanna, þeirra Sesselju Henningsdóttur, eiginkonu ákærða, dóttur hennar, Sigríðar Bjargar Halldórsdóttur, Óskars Kristjánssonar, Gunnlaugs Ragnarssonar, Helga Gunnlaugssonar og Braga Ólafssonar.

Niðurstöður.

Með framburði ákærða varðandi I. kafla ákæru, sem er í samræmi við önnur gögn málsins, þykir vera sannað, að ákærði hafi ekki staðið skil

á lífeyrисиðgjöldum í Lífeyrissjóð Félags starfsfólks í veitingahúsum og félagsgjöldum til sama félags, samtals 546.299 kr., á því tímabili, sem í I. kafla ákæru greinir, en það bar honum að gera, þegar laun starfsmanna voru greidd. Ákærði gerði það ekki og hefur borið við miklum fjárhagserfiðleikum fyrirtækjanna. Ákærði hefur með háttsemi sinni gerst sekur um fjárdrátt og með því gerst brotlegur við 1. mgr. 247. gr. laga nr. 19/1940.

Þegar litið er til framburðar ákærða, sem er í samræmi við önnur gögn málsins, þykir vera sannað, að ákærði hafi á því tímabili, sem tilgreint er í II. kafla ákæru, haldið eftir af launum starfsmanna, sem þar eru greindir, skilaskyldri staðgreiðslu opinberra gjalda, að fjárhæð 1.288.275 kr., en eigi staðið skil á greiðslunum til Gjaldheimtunnar í Reykjavík. Ákærði hefur með háttsemi sinni gerst sekur um brot á 1. mgr. 247. gr. laga nr. 19/1940 og 30., sbr. 31. gr. laga nr. 45/1987.

Ákærði hefur borið, að hann sé eigi viss um, að tölulega sé efni III. kafla rétt, þar sem fyrirtækjunum Lækjarveitingum hf. og Lækjarniði hf. hafi oft verið lokað, hann greitt söluskatt og fyrirtækin verið opnuð að nýju. Þá hefur ákærði borið, að félögin Pan hf. og Laugaveitingar hf. væru sér óviðkomandi. Í vörn ákærða kemur hins vegar fram, að Pan hf. sé eina félagið, sem hann gæti hugsanlega borið refsíabyrgð á að þessu leyti, þar sem hann hafi verið framkvæmdastjóri þess. Ekkert hefur komið fram við skoðun gagna málsins, sem bent gæti til þess, að inn í málið blandist söluskattur, sem þegar hefur verið greiddur. Ljóst er af framburði vitna, að ákærði var framkvæmdastjóri félaganna, jafnframt því sem hann var hluthafi í þeim og tók einn ákvarðanir um rekstur þeirra. Sannað þykir, að ákærði hafi ekki skilað innheimtumanni ríkissjóðs ótilkvaddur söluskatti af rekstri fyrirtækjanna á því tímabili, sem í III. kafla ákæru greinir, samtals að fjárhæð 9.916.973 kr., heldur dregið hlutafélagunum þá fjárhæð. Með framangreindri háttsemi þykir ákærði hafa gerst brotlegur við 1., sbr. 6. mgr. 25. gr. laga nr. 10/1960, sbr. 4. gr. laga nr. 33/1982, sbr. nú 1. mgr. og 6. mgr. 40. gr. laga nr. 50/1988.

Sakaferill ákærða.

Samkvæmt sakavottorði ákærða hefur hann sætt eftirtöldum kærnum og refsingum:

[Ákærði hefur 22 sinnum sæst á greiðslu sekta fyrir ýmis brot og sætt sex refsிடmum, síðast 1990 (fangelsi í 1 mánuð, skilorðsb. í 3 ár, fyrir tékka-lagabrot).]

Refsing ákærða.

Ákærði hefur unnið sér til refsingar samkvæmt 1. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, 30. gr. laga nr. 45/1987, 1., sbr. 6. mgr. 25. gr.

laga nr. 10/1960, sbr. 4. gr. laga nr. 33/1982, sbr. 1., sbr. 6. mgr. 40. gr. laga nr. 50/1988.

Refsing ákærða verður ákveðin með hliðsjón af 77. og 78. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, en háttsemi sú, sem ákærði er nú sakfelldur fyrir, er framin fyrir uppsögu dóms sakadóms Seltjarnarness 20. desember 1990, en með þeim dómi var ákærði dæmdur fyrir brot á 73. gr. tékkalaga í mánaðarfangelsi, sem var skilorðsbundið til þriggja ára. Samkvæmt 60. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 7. gr. laga nr. 22/1955, verður sú refsing, sem ákærða var þá ákvörðuð, felld inn í þá refsingu, sem ákærða er nú dæmd.

Þykir refsing ákærða hæfilega ákveðin, þar sem um miklar sakir er að ræða, fangelsi níu mánuði, en fullnustu sex mánaða af refsingunni þykir mega fresta, og skal hún niður falla að liðnum þremur árum frá uppkvaðningu dóms þessa að telja, haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955. Þá greiði ákærði vegna brotanna í II. og III. kafla ákæru 11.000.000 kr. í sekt til ríkissjóðs innan fjögurra vikna frá uppkvaðningu dóms þessa að telja, en sæti ella fangelsi níu mánuði.

Skaðabætur.

Ákærði greiði Félagi starfsfólks í veitingahúsum, Ingólfsstræti 5, Reykjavík, skaðabætur, að fjárhæð 546.299 kr., ásamt dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987, frá því að krafan var gerð 17. febrúar 1989 til greiðsludags.

Sakarkostnaður.

Ákærði greiði allan sakarkostnað, þar með talda greiðslu málsvarnarlauna til skipaðs verjanda síns, Björgvins Þorsteinssonar hæstaréttarlögmanns, 90.000 kr.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Vilhjálmur Svan Jóhannsson, sæti fangelsi níu mánuði, en fresta skal fullnustu sex mánaða af refsingunni, og skal sá hluti hennar falla niður að liðnum þremur árum frá uppkvaðningu dóms þessa að telja, haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Þá greiði ákærði 11.000.000 kr. í sekt til ríkissjóðs innan fjögurra vikna frá uppkvaðningu dóms þessa að telja, en sæti ella fangelsi níu mánuði.

Ákærði greiði Félagi starfsfólks í veitingahúsum skaðabætur, að fjárhæð 546.299 kr., ásamt dráttarvöxtum frá 17. febrúar 1989 til greiðsludags.

Ákærði greiði allan sakarkostnað, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Björgvins Þorsteinssonar hæstaréttarlögmanns, 90.000 krónur.